

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2008. évi május hó 20. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A rongálás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Ráckevei Városi Bíróság 10.B.428/2004/22. számú ítéletét és a Pest Megyei Bíróság 1.Bf.635/2006/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Ráckevei Városi Bíróság a 2006. július 6. napján hozott 10.B.428/2004/22. számú ítéletével a terheltet rongálás büntette miatt 300 napi tétel, napi tételenként 200 Ft pénzbüntetésre ítélte.

A megállapított tényállás a következő.

A terhelt 2003. március 1. és 3. között - pontosabban meg nem állapítható napon - 10.00 óra körüli időben a vendéglő tulajdonosa által a telekhatárra felépített zajvédő falat szétverte, majd annak darabjait a vendéglő udvarára átdobálva egy ipari hűtő aggregátort és 2 db ipari olajsütő kosarat is megrongált.

Az okozott 373.000 Ft kár nem térült meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása (elsőfokú ítélet 3. oldal 7. és 8. bekezdés) tartalmazza a tényálláshoz tartozó azon megállapítást, hogy a vendéglő tulajdonosa szakszerűen építette meg a zajvédő falat, amely a terhelt kertje felől, illetőleg a sértett területéről volt csak megközelíthető, valamint hogy a cselekmény elkövetésének idején és helyén nem volt olyan nyomatékú szél, vihar, amely a zajvédő falat emberi közreműködés nélkül lerombolta volna.

A Pest Megyei Bíróság a 2007. június 8. napján kelt 1.Bf.635/2006/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a pénzbüntetés napi tételeinek számát 200 napra enyhítette, a napi tétel összegének változatlanul hagyása mellett.

A jogerős ügydöntő határozat ellen védője útján a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontja alapján.

A felülvizsgálati indítvány szerint a bíróság törvényes vád hiányában járt el. A vádirat ugyanis nem jelölte meg az elkövetés konkrét időpontját, ennek hiányában pedig a terheltnek a Be. 5.§-ában írt garanciális jogának gyakorlására és védekezésének kifejtésére sem volt esélye. Ezzel összefüggésben az eljáró hatóságok a Be. 28.§-ában foglaltakat is megsértették.

A vádirat kellékhányos is, mert nem tartalmazza a Be. 217.§ (3) bekezdés b) és h) pontjában foglaltakat, nem írja le kellő részletességgel a büntetőjogi felelősség megállapításával összefüggő lényeges tényeket, nem tünteti fel a védelem tanúit.

A bizonyítás során az eljáró bíróságok a Be. 75.§ (1) bekezdését is megsértették, a tényállás alapos és hiánytalan feltárása az elkövetés módjára, tárgyára, eszközére és eredményére vonatkozóan sem történt meg. Az elkövetési tárgy felderítésének hiányában további sorsának vizsgálata nélkül a kár bekövetkezése és annak megszerzése sem állapítható meg. Nem tisztázták, hogy a kár összege - amely a megrongált dolog helyreállítási költségével egyezik meg - meghaladja-e a szabálysértési értékhatárt.

Az eljáró bíróságok Be. 4.§ (2) bekezdését is figyelmen kívül hagyták.

Sérelmezte, hogy az eljáró bíróság a terhelt számos bizonyítási indítványát elutasította, a szakvélemény kiegészítésére vonatkozó védői kérelemnek sem adott helyt, a szakvélemény pontatlanságai

ellenére új szakértőt nem rendeltek ki és mindennek a határozatban indokát sem adták.

A bíróságok ítéleteinek indokolása sem felel meg a Be. 258.§ (3) bekezdésében foglaltaknak.

Nem vizsgálták az eljáró bíróságok azt sem, hogy a terhelt szándéka kiterjedt-e a zajvédő falon túl elhelyezett dolgok megrongálására, amennyiben a terhelt el is követte volna a terhére rótt bűncselekményt, a zajvédő falon túl lévő tárgyak megrongálása tekintetében csak gondatlanság terhelné, ezért az azokban okozott kár mértéke nem lehet része az elkövetési értéknek. Ennek felderítetlensége miatt a bűncselekmény minősítése is jogszabálysértő.

A Legfőbb Ügyészség BF.373/2008. számú átiratában és az ügyész a nyilvános ülésen is a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta és a megtámadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban a Be. 423.§ (1) bekezdése értelmében a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, annak megalapozottsága nem vitatható. A bizonyítási eljárás és a tényállás felderítésének esetleges hibái, hiányosságai nem vizsgálhatók. Ezért az indítványnak az elkövetés idejével, eszközével, módjával, az elkövetés tárgyával és értékével kapcsolatban a megalapozatlanság körébe tartozó - a törvényes vád hiányára visszautaló - kifogásai nem képezhetik a felülvizsgálat tárgyát.

A Be. 416.§ (1) bekezdés c) pontja eljárási okból a felülvizsgálatot kizárólag akkor teszi lehetővé, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373.§-ának (1) bekezdés I.b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjainak valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A bizonyítási indítványok elutasítása, az arra vonatkozó indokolás elmulasztása, a szakértői vélemény kiegészítésének, újabb szakértő bevonásának elmaradása, valamint a Be. 4.§ (2) bekezdésének a Be. 5.§-ának, a Be. 28.§-ának és a Be. 75.§-ának esetleges megsértése sem tartozik a felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértések közé.

A törvényes vád hiánya a Be. 373.§ (1) bekezdés I.c) pontjára figyelemmel a Be. 416.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében felülvizsgálati ok.

A felülvizsgálati indítvány erre hivatkozó érvei azonban nem alaposok.

A Be. 2.§ (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénykönyvbe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

E követelményeknek a vádirat megfelel.

Jelen esetben a vádemelésre jogosult közvádló konkrétan megjelölt személy ellen kezdeményezte a bírósági eljárás lefolytatását. A vádirat tartalmazza a terhelt terhére rótt rongálás büntettét megalapozó valamennyi szükséges tény leírását. Megjelölte az elkövetés helyét, az elkövetés tárgyát, annak megrongálásának módját, az okozott kár összegét és pontosan körülhatárolt időpontot rögzítve a cselekmény elkövetési idejét is.

A vád tárgyává tett cselekmény szűkszavú megfogalmazása, a védelem tanúinak vádiratból kimaradása a vád törvényességét nem érinti és a vádiratot kellékhányossá sem teszi.

A Be. 4.§ (1) bekezdése értelmében ugyanis a vád bizonyítása a vádlót terheli, e körben pedig jogosult eldönteni, hogy mely bizonyítékot használja fel a vádban foglaltak alátámasztására. Ez azonban nem zárja el a terheltet és védőjét attól, hogy a védelem tanúinak megidézésére bizonyítást terjesszen elő.

A zajvédő fal mögötti tárgyak megrongálásában a szándékosság hiányára hivatkozás is alaptalan.

Az irányadó tényállás szerint a zajvédő falat a terhelt szétverte, majd annak darabjait a vendéglő udvarára átdobálta és ezzel egy ipari hűtő aggregátort és 2 db ipari olajsütő kosarat is megrongált.

A tényállásból kitűnően a terhelt szándékosan verte szét a zajvédő falat, annak megrongálását, megsemmisülését akarta. Nem kétséges az sem, hogy a zajvédő fal darabjainak a sértett telkére átdobálása is szándékos magatartás. A terheltnek e cselekménye során számolnia kellett azzal, hogy a vendéglő udvarán tárolt gépeket, eszközöket a súllyal bíró, lendületben lévő, bizonytalan mozgású fadarabok eltalálják és azokban kárt okozhatnak. Bár ezt kifejezetten nem kívánta, de a várható következményekbe belenyugodott. Ezért a zajvédő fal megrongálása tekintetében a terheltet direkt szándék, míg a fal túloldalán lévő tárgyakkal kapcsolatban eshetőleges szándék terheli.

Mindezekre tekintettel nem sértettek anyagi jogszabályt az eljáró bíróságok, amikor a terhelt bűnösségét megállapították. Törvényes a cselekmények jogi minősítése is.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416.§ (4) bekezdése zárja ki. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418.§-ának (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2008. május 15.

Dr. Akác József s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Ferencné s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hitelül:

*bíróági tisztviselő
N-né TH.*